

Dosarul nr. 2ra-870/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. G. Manole)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, Iu. Cotruță, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

16 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Stepan Dogoter și reprezentantul acestuia, avocatul Adela Frunză,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Irina Dogoter
împotriva lui Stepan Dogoter cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copiilor
minori,

împotriva deciziei din 11 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respins apelul declarat de către Stepan Dogoter, reprezentat de către avocatul
Adela Frunze și a fost menținută hotărârea din 14 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău,
sediul Centru,

constată:

La 28 februarie 2020 Irina Dogoter a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Stepan Dogoter cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copiilor
minori.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 31 iulie 2019 a fost desfăcută
căsătoria încheiată între ea și Stepan Dogoter.

A menționat că, având în vedere faptul că, la acel moment nu existau
divergențe legate de stabilirea locului de trai al copiilor comuni și încasarea pensiei
de întreținere a acestora, a fost soluționată numai cererea cu privire la desfacerea
căsătoriei.

A susținut că, la 29 iunie 2019 pârâtul a întocmit o declarație autenticată
notarial, prin care și-a exprimat acordul ca domiciliul copiilor minori să fie stabilit
cu mama Irina Dogoter.

A afirmat că, pârâtul și-a exprimat verbal acordul de participare benevolă la
întreținerea copiilor minori prin achitarea lunară a sumei de 2 000 de lei.

A notat că, deși inițial pârâtul mai contribuia cu anumite sume la întreținerea
copiilor minori, de o perioadă de timp a încetat să achite pensia de întreținere și nu
mai manifestă interes pentru a participa la creșterea și educarea copiilor comuni.

A relevat că, la solicitările sale în vederea contribuirii financiar la întreținerea copiilor, pârâtul se eschivează, invocând diferite motive.

A solicitat încasarea de la pârât a pensiei de întreținere a copiilor minori XXXX și YYYY, în sumă de 1 500 de lei lunar pentru fiecare copil până la atingerea majoratului de către aceștia.

Prin hotărârea din 14 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă parțial acțiunea depusă de către Irina Dogoter și au fost încasate de la Stepan Dogoter în beneficiul Irinei Dogoter pensia de întreținere pentru copilul minor XXXX, în sumă de 1 250 de lei, care urmează a fi plătită lunar, începând cu 28 februarie 2020 până la atingerea majoratului de către copil și pensia de întreținere pentru copilul minor YYYY, în sumă de 1 250 de lei, care urmează a fi plătită lunar, începând cu 28 februarie 2020 până la atingerea majoratului de către copil. A fost încasată de la Stepan Dogoter în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 900 de lei, determinată din suma totală a obligațiilor de plată a pensiei de întreținere pe un an. Au fost încasate de la Stepan Dogoter în beneficiul Irinei Dogoter suma de 570 de lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

La 05 august 2020 Stepan Dogoter, reprezentat de către avocatul Adela Frunze, a declarat apel nemotivat, iar la 17 decembrie 2020 a declarat apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori în sumă de 750 de lei lunar pentru fiecare copil.

Prin decizia din 11 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Stepan Dogoter, reprezentat de către avocatul Adela Frunze și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel a reținut că, atât normele de drept prevăzute de Codul familiei, cât și cele internaționale stabilesc că, răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării lui le revine ambilor părinți, care indiferent de situațiile de conflict apărute între ei, trebuie să se conducă înainte de orice de interesul superior al copilului, iar părinților, care au în grijă un copil, le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților și a mijloacelor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

Totodată, instanța de apel a mai reținut că, conform datelor Biroului Național de Statistică, valoarea minimului de existență pentru un copil cu vârsta 7-17 ani, domiciliat în orașe mari pentru perioada anului 2019 constituie 2603,90 de lei.

Sub acest aspect, instanța de apel a relevat că, materialele cauzei denotă faptul că, copii minori au vârsta de 17 ani și, respectiv, 12 ani.

În acest context, instanța de apel a conchis că, ține de obligația ambilor părinți să contribuie la compensarea cheltuielilor pentru întreținerea copiilor minori, iar în speță, prima instanță temeinic a dispus încasarea de la Stepan Dogoter în beneficiul Irinei Dogoter a pensiei de întreținere a copiilor minori în mărime de 1250 de lei lunar pentru fiecare copil.

Instanța de apel a menționat că, nu poate fi reținut ca întemeiat argumentul invocat în cererea de apel precum că, la stabilirea cuantumului pensiei de întreținere a copiilor minori, prima instanță era obligată să ia în considerare venitul salarial lunar oficial, or, prima instanță, la emiterea hotărârii, a luat în considerare adevărul

privind retribuția și alte venituri ale apelantului pe perioada 01 mai 2019-30 aprilie 2020 (f. d. 47), din care rezultă că, salariul acestuia variază de la 3940,14 lei la 8330,36 de lei, fiind fluctuabil și, prin urmare, ținând cont de interesul superior al copiilor minori, a stabilit cuantumul pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă.

Instanța de apel a relevat că, întreținerea unui copil nu presupune doar asigurarea materială a acestuia, ci și educarea, dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială, ceea ce implică cheltuieli suplimentare, eforturi și stres din partea părintelui căruia i-a fost lăsat spre domiciliere și îngrijire copilul.

Afară de aceasta, instanța de apel a respins și afirmațiile apelantului precum că, prima instanță nu a verificat venitul mediul lunar al intimatei și, prin urmare, instanța nu a avut posibilitate, neavând această probă, să dea apreciere corectă la încasarea și stabilirea cuantumului pensiei de întreținere, or, analizând certificatul de salariu, prezentat instanței de apel, se constată că, intimata are salariu de aproximativ 6000 de lei.

Astfel, ținând cont de veniturile ambilor părți, instanța de apel a considerat că, prima instanță just a ajuns la concluzia că, în speță, pensia de întreținere a fost stabilită în sumă fixă în interesul copiilor minori, iar suma de 1250 de lei lunar pentru fiecare copil nu este succesivă pentru apelant, care are posibilitate materială să o achite.

La 07 aprilie 2021 Stepan Dogoter și reprezentantul acestuia, avocatul Adela Frunză au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului au indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel a încălcat normele de drept procedural și, anume, a examinat cauza în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată.

A menționat că, instanța de apel a expediat recurentului citația pe adresa – xxxx, pe când acesta locuiește pe adresa - xxxx.

A susținut că, scrisorile recomandate, citațiile și alte acte emise de către instanța de apel fiind expediate pe adresa inexistentă și nefiind verificate adresele domiciliului, recurentul nu a putut să se pronunțe asupra circumstanțelor invocate în apelul motivat.

A afirmat că, instanța de apel, judecând apelul, nu s-a pronunțat asupra probelor invocate de către recurent în apelul motivat.

A relevat că, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și, anume, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat eronat legea.

A declarat că, instanța de apel nu a dat apreciere probelor prezentate de către recurent, iar concluziile instanței de apel, expuse, în decizie, sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Prin notificarea din 26 aprilie 2021 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatei copia recursului, înștiințându-o despre necesitatea depunerii referinței (f. d. 166), însă ultima nu și-a valorificat acest drept și nu a depus referință.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei contestate la 09 martie 2021 (f. d. 115).

Astfel, recursul declarat la 07 aprilie 2021 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Stepan Dogoter și

reprezentantul acestuia, avocatul Adela Frunză nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Stepan Dogoter și reprezentantul acestuia, avocatul Adela Frunză, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Stepan Dogoter și reprezentantul acestuia, avocatul Adela Frunză ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Stepan Dogoter și reprezentantul acestuia, avocatul Adela Frunză se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

judecătorii

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Mariana Pitic